

Rudac

Posebna izdaja

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA LIGNITA VELENJE

22. junija 1963

K današnji številki

Današnja posebna izdaja našega glasila je posvečena ureditvi in olepšanju našega mesta. V njej objavljamo petindvajset najboljših nalog učencev I. in II. osemletke v Velenju. Iz teh spisov, ki so jih napisale drobne ročice, veje ljubezen do domačega kraja, otroško veselje nad vsem lepim, česar so deležni in nepopisana hvaležnost do tistih, ki jim vse to nudijo. Zanimivo je, kako v sestavkih skoraj vsi

otroci omenjajo red in čistočo in kljub temu, da so še majhni vedo, kaj vse moramo storiti, da bo naše mesto res lepo.

Naj vam ne bo odveč, dragi bralci, skrbno prebrati te naloge saj so jih napisali naši otroci in nam morajo biti vsem nekak stimulans, da bomo še z večjim elanom poprijeli za delo in ustvarili njim, ki so nam najdražji, res lepo bodočnost.

Uredništvo

Polaganje kamena v dno bazena

Velenjčani, udeležujte se prostovoljnega dela

ŠOLSKE NALOGE Z NASLOVOM

Naše mesto - naše ogledalo

Mnogi časopisi prinašajo vesti in novice o prelepem novem Velenju. Ne samo v besedi, temveč v dejanjih se naše ljubko mestoce odlikuje. Že je prišel čas v katerem se bodo začeli razcvetati naši parki, ki jih nikjer ne manjka. Ne samo prebivalci Velenja,

temveč mnogi tuji gostje prihajajo k nam in občudujejo lepoto in red povsod. Za to lepoto je bilo vložena veliko truda, ki so ga žrtvovali za nas naši očete in mamice.

Vsepovsod so zgrajena otroška igrišča za naše najmlajše bratce

in sestrice. Tudi mi bi se še radi poigrali, toda treba se je učiti, da bomo lahko enkrat sposobni nadaljevati dela naših staršev.

Petek Franc
2. c razred

turistov. Tudi do njih moramo imeti lep odnos. Tako bo naše mesto še bolj zaslovelo.

Pečecnik Raško
4. d razred

Prostovoljno delo na otroškem igrišču

Naše mesto je najmlajše in najlepše mesto rudarjev v Sloveniji.

Na zelenicah stoje raznobarni bloki. Balkoni so okrašeni s cvetlicami. Pred bloki so cvetlični nasadi in okrasno drevje. Na nasadih pred kulturnim domom, pred klubom prelepo cveto tulipani, spominčice in druge cvetice. Med zelenicami so speljane asfaltne ceste s pločniki.

Za čistočo našega mesta skrbijo predvsem čistilci. Zjutraj, ko še spimo, že pometajo ceste. Za red v mestu pa bi boljše lahko skrbeli mi otroci. Večkrat smo neredni. Po pločnikih odmetavamo papirčke in druge odpadke. Koški za smeti so pa prazni. Preko zelenic narejamo steze. S kolesi divjamo po cestah, ki so za kolesarjenje prepovedane.

Vse to ni res lepo. Tega ne bomo smeli početi, če hočemo, da bo naše mesto imelo lep izgled. Zda, polet, bo tu vsak dan več

Velenje - rudarsko mesto v Saaleški dolini, z lepimi stanovanjskimi bloki in stolpnicami!

Tudi grad, na majhnem hribu nad Velenjem, priča o svoji zgodovini. Tu so vladali nasilni grofje, ki so grdo izkoriščali svojo nadoblast. Sedaj je v gradu rudarski muzej.

Velenje ima 7.000 prebivalcev. Stanujejo v lepih, svetlih in sončnih stanovanjih. Otroci se izobražujejo v dveh osemletnih šolah. Poleg osnovnih šol je v Velenju še rudarska šola. V njej se učenci pridno uče in se usposabljajo za bodoči poklic. Lep park pred to šolo daje lep izgled mestu. Tudi čistoča je del lepote mesta Velenja. Turiste pa privablja šele lepo in skrbno urejen kulturni dom, v katerem je gledališka dvorana. Tu prirejajo razne igre in razveseljujejo ljudi. Počitek pa si vsak turist privoščil v hotelu »Paka« in delavskem klubu, kjer so lepo postreženi.

(Nadaljevanje na 2. strani)

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ce se hočejo prebivalci Velenja ob vročih poletnih dneh ohladiti, se hodijo kopat na jezero. Ob jezeru je restavracija, kjer se okrepcujejo. Letos bodo zgradili novo kopališče, ki bo še posebno privabljalo turiste. Zgradili so tudi nove hišice za odmor. Okoli jezera je zgrajena nova cesta, da se bodo turisti najugodnejše počutili v našem mestu.

Od jezera prideš do velenjskega rudnika, ki je eden najmodernejših v Jugoslaviji. Poleg rudnika je še tovarna gospodinjске opreme in druga manjša industrija. Predvidena je tudi izgradnja kemičnega kombinata, kjer se bo premog spreminjal v plin. Plin se bo pošiljal po ceveh do industrijskih središč po Sloveniji.

Da bi v Velenje prišlo čimveč, tako tujih kot domačih turistov, je treba zgraditi še veliko turističnih objektov, saj imamo veliko možnosti za razvoj turizma.

Grašič Alenka
5. c razred

Mesto Velenje leži v Saleški dolini, katera je približno 14 km dolga in 3 km široka.

Pred petnajstimi leti so bila, kjer so sedaj stanovanja, polja. Ker je v Velenju rudnik, so morali zgraditi stanovanja za rudarje z družinami in ostalo. Kakor čez noč je dobilo Velenje novo podobo. Kot iz semen so zrastle nova stanovanja, uprava rudnika, zdravstveni dom, I. in II. osnovna šola, kulturni dom in še druge ustanove. S pridnimi rokami so si velenjski prebivalci zgradili lep park in pomagali pri gradnji kotalkališča.

Danes je Velenje eno najlepših mest. Kamor seže oko, vidimo lepe zelenice. Prav nič jih pa ne krasijo »potke«, ki vodijo z ene strani travnika na drugo. Morda bo minilo tudi to, tako, kot so minila polja.

V nedeljo že ob zgodnjih jutranjih urah pripeljejo avtobusi mnogo turistov, da si ogledajo lepo pročelje kulturnega doma, jezero, park, ki je sedaj ves v cvetju, hotel »Paka« in druge lepote Velenja.

Pazimo na naše mesto, kajti pregovor pravi: »Naše mesto — naše ogledalo!«

JAMNIKAR SONJA
5. c razred

Velenje je novo mesto. Povsod so visoke in lepe stavbe. Okrog njih je polno zelenic in cvetličnih nasadov. Zadnjič si je neka žena ogledovala Velenje. Dejala je, da je naše mesto pravična dežela. Toda to pravično deželo moramo tudi čuvati.

Nekateri otroci ne vedo, da so ob cestah kooški za odpadke. Tudi čečkanje po cestah in risanje po zidovih ni lepa navada. Smilijo se mi vrtnice pri Na-mi, ki jih otroci vsako leto pohodijo. Rad bi videl, da bi Velenje ostalo vedno tako lepo, kot je sedaj.

Blatnik Oto 2. a
Osnovna šola Miha Pintar-Toledo
Velenje

Naše mesto leži v Saleški dolini, skozi katero teče potok Paka. Mesto je novo in čisto. V njem prebivajo rudarji, ki globoko pod zemljo kopljejo premog. V mestu imamo: dve osnovni šoli, rudarsko šolo, glasbeno šolo, rudarski klub in kulturni dom. Otroci smo pa zelo ponosni na naše kotalkališče, kjer se radi kotalkamo. Veselimo pa se tudi novega igrišča ob Saleški cesti, kjer bomo preživeli veliko lepih uric pri igranju. V počitnicah se bomo že kopali na novo urejenem kopališču na jezeru.

K nam v Velenje tudi radi prihajajo tujci, ogledujejo naše lepe zgradbe v katerih stanujemo mi. Mnoge pa privabi tudi naš grad v katerem je rudarski muzej.

Jaz sem ponosna na naše lepo mesto, v katerem se počutiš, kakor bi bil na počitnicah.

Stante Jolanda
2. a razred, Osnovna šola Miha Pintar-Toledo, Velenje

Tudi šolski otroci si urejajo igrišče

Velenje je res lepo mesto. Včasih smo pa mi grdi.

Kadar smo v parku mečejo nekateri obgrizke, olupke in ostanke kar po travi ali po tleh. Če gremo po cesti gredo nekateri kar po travi. S tem pa naredijo steze čez travo. Nikar tako! Če pride tujec v naše mesto naj nikar ne reče, da smo zanični ljudje. Ljubše nam bo, če nam rečejo, da smo čisti ljudje.

Zelo rada bi, da bi naše mesto še bolj olepšali. Pomagala bom!

Travner Zdenka
3. b razred, Osnovna šola Miha Pintar-Toledo, Velenje

Velenje je lepo mlado rudarsko mesto. Nekoč je bilo Velenje le majhno naselje.

Bilo je le nekaj slabih hiš, trgovin in gostiln. Ko pa so našli veliko premoga so začeli graditi hiše za rudarje in njihove družine. Danes že imamo nove šole, moderne trgovine in veliko stanovanjskih zgradb. Regulirana je tudi Paka, ki je nekoč tako hudo prestopala bregove. Asfaltirane so ceste, urejeni parki in nasadi okrog stanovanjskih blokov. Imamo tudi lepo jezero za kopanje, ki ga turisti kaj radi obiskujejo. Mno-

Naše mesto se imenuje Velenje. Turisti radi zahajajo v to mesto in ga občudujejo. Lepo je urejeno s številnimi zelenicami in nasadi. Po zelenicah otroci ne smemo skakati in se igrati. Zato nam sedaj gradijo starši z udarniškim delom otroško igrišče.

Tam se bomo lahko igrali. Pravijo, da bodo pripeljali tja tudi staro letalo. Otroško igrišče bo imelo tudi bazen za kopanje. Otroci se ga že zelo veselimo.

V Velenju je tudi kotalkališče. Ustanovili smo kotalkarski klub. Člani kluba pridno vadimo, da bomo postali dobri kotalkarji in se naučili za nastop.

Na čistočo in red na ulicah, zelenicah in nasadih moramo paziti tudi pionirji. Zato, ne odmetujemo odpadkov in papirja po njih. Tudi drevja in cvetlice ne smemo uničevati in trgati.

Da bo naše mesto še lepše in res naše ogledalo, bomo tudi na okna in balkone nasadili cvetje.

Borut Pistotnik
2. a razred

Pintarja-Toleda je lepa umetniška slika, ki prikazuje rudarja v rudniku.

V stari Jugoslaviji so tuji kapitalisti izkoriščali bogata ležišča podzemeljskega bogastva — premoga. Dolgo ga je izkoriščal Daniel Lapp.

NOB pa je odločila, čigavi bodo zakladi, ki jih skriva v sebi Saleška dolina. Vse ljudstvo se je hrabro borilo, tako dolgo, da so premagali sovražnika, ki je izkoriščal naš črni zaklad.

Sedaj gradimo kemokombinat, kjer bomo izdelovali iz premoga razne pline, iz ostankov pa bodo izdelovali zdravila. Za turiste je zlasti privlačen hotel PAKA in seveda Jezero. Jezero je privlačno le poleti, ko je voda topla. Do sedaj je imelo jezero skakalnico, gradijo pa novo kopališče. Težko pričakujem letošnjo poletno sezono.

Mi pionirji in pionirke moramo ceniti to delo, ki so ga opravili naši očetje pred NOV in po vojni. Zato moramo tudi mi nadaljevati: graditi in urejati nasade po našem lepem Velenju.

Tako bo Velenje lahko eden najlepših in najbolj obiskanih krajev v Sloveniji.

Volk Minka
5. a razred

V Saleški dolini leži med zelenimi vrhovi vasica Velenje z nekaj prebivalci. To je majhno naselje, znano samo ljudem iz bližnjih krajev. Skozi njo teče potok Paka, ki vsako jesen poplavlja rodovitne njive.

Da, tako je bilo nekdaj. Sedaj pa se je vse spremenilo. Tam, kjer so bile včasih fižolovke in hmeljevke, se sedaj dviga moderno mesto. To je delo rudarjev, ki so kopali premog — zaklad doline. Veliko znojna smo vložili pri gradnji teh zgradb. S prostovoljnim delom smo ukrotili Pako — nekdaj roparico obloženih polj — ter jo regulirali.

Velenje je ime enega najlepših modernih mest Evrope. Najlepša predela mesta sta park in center. V parku nas pritegne dišeče cvetje, bazen z ribami ter zeleno grmičevje. Velenjska mladina se poleg drugih športnih panog udeležuje tudi v kotalkanju. Kotalkališče je eno najlepših v Jugoslaviji.

Center je značilen po kulturnem domu, modernem hotelu, ki ima ime po reki Paki in še po nekaterih zgradbah. Na balkonih stanovanjskih blokov ter pred njimi vidimo polno cvetja in zelenja.

Velenje ni samo lepo mesto, temveč tudi značilna turistična točka. To sta predvsem velenjsko jezero in velenjski grad — bodoči muzej.

Velenje postaja vsako leto večje. Ponosni smo lahko na to mlado mesto, ki je zrastle iz naših žuljev.

KONČAN JOŽICA
7. b razred

Otroško igrišče

Zemljišče južno od Šaleške ceste, med podaljškom Kidričeve in odcepom proti Celju je med tednom polno ljudi. Turisti in sploh oni, ki potujejo mimo se z zanimanjem ozirajo v te marljive roke velenjskih prebivalcev, ki si grade tu za svoje najmlajše potrebno otroško igrišče. Rok je kaj kratek, saj smo si zadali nalogo, da ga dogradimo do 3. julija-dneva rudarjev.

Celotni prostor meri ca. 2,78 ha, od tega odpade ca. 2,10 ha na igrišče, ki je v gradnji, ostalih ca. 0,68 ha pa je namenjeno stavbi in neposredni okolici otroškega vrta, saj obstoječi v adaptirani stavbi na severnem delu Velenja ne zmore precejšnjega števila otrok, poleg tega pa leži precej oddaljen od centra Velenja, tako, da je za južni del mesta dokaj odročen.

Igrišče bo dostopno s Šaleške in podaljška Kidričeve ceste. Ob Šaleški cesti je predviden poleg neposrednega dostopa še podhod pod cesto, tako, da malčke zares ne bi ogrožal motorni promet.

Od Šaleške ceste, glavnega dostopa, vodi pot (širine 4 m) do otroškega bazena od tu dalje 2,5 m

široka, ki se kmalu razcepi. En del obide v polkrogu zapadni del igrišča, ter konča na glavnem dostopu. Drugi del pa pelje po vzhodnem delu igrišča, ter se priključi na podaljšek Kidričeve ceste. S tem nudi neposredno možnost povezave igrišča z zaledjem gozda (sprehodi, izleti). Poti naj bi služile poleg sprehoda, tudi vožnji otrok s skiroji, kolesi in otroškimi avtomobili.

Otroški bazen, ki je opremljen s toboganom, toplo vodo in tuši, deli vizuelno na dva dela polkrožni mostiček in to na del za večje otroke z večjo globino vode in za manjše otroke — plitvejši del. Okolica je popločena, tu je možno prosto postaviti ležalnike za sončenje otrok. Garderobe, v kolikor bi bile sploh potrebne bi se postavile prosto v neposredni bližini bazena. Izdelane bi bile iz kovinskega ogrodja na katere bi bilo napeto progasto platno v različnih barvah.

Glavne privlačne točke na igrišču predstavljajo platoji, kjer so postavljena vozila v naravnih velikostih, tako na vzhodnem delu letalo in tovorni avto, na srednjem lokomotiva in na zapadnem osebni avto.

Vzhodno od bazena je predvidena večja lesena lopa s klopmi, služi naj sedenju, nudi zaščito pred vremenskimi nepravilnostmi, poleg tega pa v slučaju otroških prireditvev, predstavlja mali oder za igro, recitacije itd. Postavljena je tako, da ima proti vzhodnem višjem delu prosto zeleno površino, ki služi kot avditorij za prireditve.

Na zapadnem delu igrišča je predviden prostor, kjer naj bi bila postavljena mala indijanska vasica sestojeca iz lesenih hišic. Med njimi so postavljeni v krogu veliki kamni, da otroci lahko nanje sedejo. Tu so tudi plezala.

V južnem delu igrišča pod hribom med drevjem je postavljeno stranišče ločeno za dečke in deklice.

Peskovniki, ki jih je na igrišču

več, so ploskovno dovolj veliki, da omogočajo kolektivno igro otrok. Igrišče ima tudi, dvosedežna gugala, štirisedežna in gugala z desko za guganje večjega števila otrok hkrati, vrtljivo zvezdo, ploščad s sedeži, ki jo otroci poganjajo sami, vrtljak z osmimi sedeži, pritrjenimi na verige, ki ga vrte prav tako otroci sami. V fizikalnem delu igrišča je predvidena lesena gred — višinsko diferencirana — za hojo. Na koncu gredi je vrtljiv krog in plezala.

Velenje - naš ponos

Ko sem prišla prvič v Velenje in sem kot šestletna punčka koračila po Velenju, ki je bilo takrat le majhen trg, sem se spoštljivo ozirala na štiri hiše, ki so se nekoliko višje vzpenjale proti nebu.

Z mojimi leti pa je raslo tudi Velenje. Vedno več je bilo rudarjev, ki so kopali črno zlato globoko pod zemljo in zanje je moralo biti tudi vedno več stanovanj.

Zitna polja in travnike so zamenjale stolpnice, hiše z najmodernejšimi stanovanji.

Lepe bloke krasijo zelene trate in dišeče rožice. Rudarji pa so hoteli, poleg lepih, cvetočih stanovanj, tudi parke in igrišča. Vse to danes imajo. Zgradili so si s prostovoljnimi delom.

In danes... Velenje — mesto z najmodernejše urejenim kulturnim domom, z lepim parkom, z otroškimi igrišči, zares danes je Velenje najmodernejše mesto v Sloveniji zgrajeno po vojni.

Ko smo se peljali s počitnic — iz Nove Gorice — sta sedela poleg mene v kupeju tudi dva Zagrebčana. Ko smo se bližali postaji, je eden od njiju rekel: »Pažljivo gledaj kroz prozor, sad dolazi onaj mali New York!«

Naše Velenje — mali New York — res, ponosni smo lahko nanj, ponosni na naše rudarje. Vsem skupaj — srečno!

GOLOB TATJANA
8. a razred

Predviden je tudi vlak iz betonskih cevi premera 120 cm, ki so postavljena druga na drugo v loku z izdolbenimi okenci in oblikovano prvo cevjo v obliko lokomotive.

Dve večji zelenici nudita otrokom prostor za igranje z žogo.

Višinski povdarek igrišča predstavlja stolp izdelan v kovini.

Ob poteh in platojih so postavljene klopi za otroke in odrasle.

V celotnem igrišču je predvideno bogato zelenje (drevje in grmičevje) z gostejšo zasaditvijo ob Šaleški cesti, ki naj predstavlja bariero pred hrupom in prahom prometa s ceste.

ing. CERAR M.

Tijasthica
A.B.

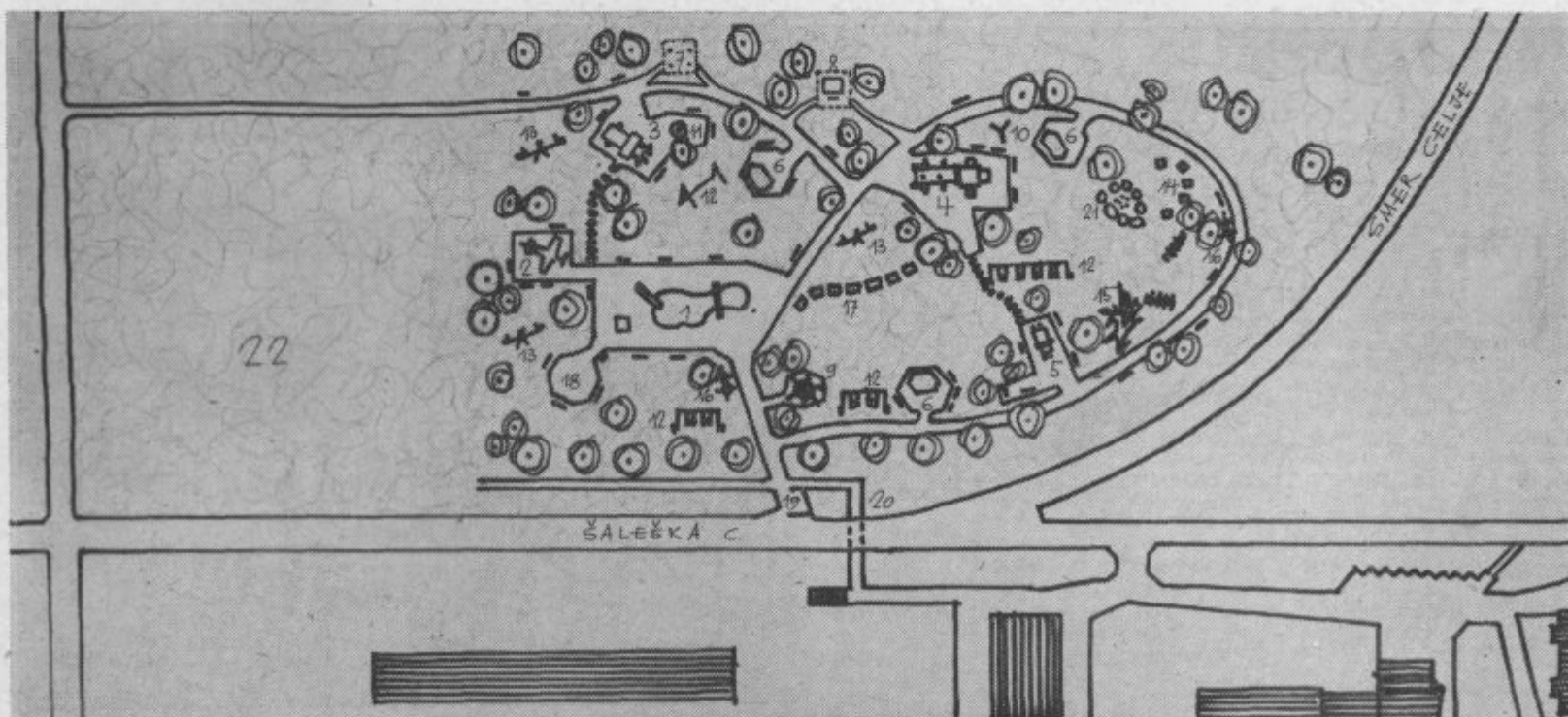
*Naše mesto
maše ogledala*

*Naše mesto mora
biti snažno in
čisto. Mi nesmemo
metati papir na
travo ampak
v koš.*

*Ne smemo se po
travi valjati.
Po cesti se moramo
lepo obnašati.
Rože ne smemo
trgati. Naše mesto
mora biti lepo
snažno in veselo.*

LEGENDA

- 1 — Bazen s toboganom in tuši
- 2 — letalo
- 3 — tovorni avto
- 4 — lokomotiva
- 5 — osebni avto
- 6 — peskovnik
- 7 — lesena hišica
- 8 — stranišče
- 9 — vrtljak
- 10 — vrtljiva zvezda
- 11 — vrtljiva ploščad
- 12 — gugala
- 13 — leseni konjiček
- 14 — indijansko taborišče
- 15 — drevo za plezanje
- 16 — fontana za pitje vode
- 17 — vlaki iz betonskih cevi
- 18 — ploščad
- 19 — glavni dostop
- 20 — podhod pod Šaleško cesto
- 21 — kamni za sedenje
- 22 — otroški vrtec

Skica novega otroškega igrišča

Naše lepo mesto

Stojim na gričku, sonce se opira v mesto in strnim v cvetoče mesto. Prisluskujem mestu in mislim, da mi pripoveduje mesto. Pozorna sem, napenjam ušesa in oči, vsak del mesta me nečesa spominja. Tiho šepetam: »Pripoveduj, mlado mesto — Pripoveduj, rudar!«

... Od vulkanov je nastala Šaleška dolina. Nad njo je bilo Pannonsko morje, to je odtoklo. Posledica velikega jezera, ki se je razlivalo po vsej Šaleški dolini, je današnje turistično jezero. Ko je veliko jezero odtoklo, je tu zrastle bujno rastlinstvo, ki se je ugrezalo. Reke so čez nanese prod in rastlinstvo je zoglenelo v milijonih letih. Nastal je premog — temelj Velenja. Prvi je z njim kuril kovač Zajc, potem ga je sto let pozneje navrtal Majer Franz, Daniel von Lapp pa je poglobil jašek. Med vojno so rudnik izkoriščali Nemci. Po vojni se je proizvodnja premoga zelo dvignila, saj je premogovnik postal last delovnega ljudstva. Da

se je lahko rudnik razvijal, pa je bilo treba delovnih ljudi. Iz majhne vasice in trga, ki se stiskata pod grad, je nastalo mlado mesto. — Zrastlo je iz žuljevih rok rudarjev. — Mesto se je večalo. Prišli so ljudje iz raznih krajev in se naselili v lepih, udobnih stanovanjih. A, da si rudar spočije oko, je potrebna urejena okolica — zelene trate.

Mnogo znoja je preteklo, preden je Velenje postalo živo — zeleno in veselo mesto, najlepše mestece v Evropi.

Velenje pa ni samo rudarsko mesto, ampak je pred leti postalo letovišče. Parki, jezero, gradovi, stanovanjski bloki vabijo domače in tuje turiste.

Ce je mesto lepo mora biti tudi čisto. Nekateri ljudje so zelo malomarni in vržejo odpadke raje zraven košarice za odpadke kot v njo. Radi pa tudi teptajo travo in trgajo rože po parkih. To je žalostno, a če se je uredilo najtežje delo, se bo uredilo tudi to. Pionirji in mladinci, lahko

ustanovijo hišne svete, ki naj bi pazili na čistočo v določenih ulicah. Če bi sami pazili na red in čistočo mesta, bi bilo mesto še lepše...»

Sonce se je skrilo za Smrekovec in na njegovo mesto je prišla luna in okoli nje zvezde. Crički godejo, Paka mirno žubori. Vsaka stvar v tem lepem mestu je srečna. Vse pripoveduje svojo pesem o Velenju, mesec pa jih snuje na srebrne nitke in jih trosi kot sen po svetu. Rudar ponosno stoji s krampom in svetilko in občuduje svoje mesto — svoje težko delo.

MLAKAR IRENA
7. a razred

Stojim na novem mostu preko Pake v centru Velenja. Ta vsa mirna in ukročena šumlja pod mano v svoji kameniti postelji. Valček za valčkom se izgublja v daljavi tako hitro kot življenje. Saj ni dolgo, ko je v svoji svobodi preskakovala bregove in jo ubirala dalje kar med polji. Toda pridne roke velenjskih prebivalcev so ukrotile ta burni košček narave.

Iz tančice hladu nad vodo mi vstanejo spomini preteklih let. Vsako leto brž ko je postalo sonce spomladi bolj toplo, so se ob cestah pojavile tabele udarniških ur, kajti po vsem Velenju smo oblikovali svojo bodočnost. Zemlja je srkala znojne kaplje na stadionu, v parku, kinodvorani in po vseh zelenicah. Iz naših žuljev je zrasel center z nebotalnikom, klubom, modernim hotelom, čez vse poletje ogrnjen v pisano preprogo cvetja nad katerim se lahko poigravajo metuljčki in čebele. Kraj cvetja se ponosno dviga hram kulture in še mnogo drugih stavb. Iz vsega Velenja se zrcali velika delovna morala prebivalcev, katere plamenček nam ne bo v srcih nikoli ugasnil. Temelje, ki so jih postavili naši očetje, bomo mi dogradili in izpopolnili.

Vsakomur, ki bo obiskal naše mesto, bomo lahko dejali: »Da, sami smo si ustvarili ta vrt sonca, veselja in sreče!« In ponosni bomo nanj!

Gledam skozi okno. Pred mano se dvigajo mogočne stavbe, stolpnice in nebotalniki. To je naše lepo mesto NOVO VELENJE.

Se pred leti so na obširni ravnici pod Šaleškim gradom zorela žita in cvetele jablane. Med njimi pa se je kot srebrn pas vila neukročena reka Paka, ki se je vedno zaganjala v bregove in jih preplavljala. Do danes pa smo jo s prostovoljnimi delom ukrotili. Ne bo nam več jemala blaga, ki smo si ga s trudom priborili. Da, na teh tleh je z danes zgrajeno VELENJE. Preteklost našega mesta pa nam priča velenjska himna, ki se glasi: »Tam, kjer včeraj še, kmetič je z voli oral...« No, pa kaj bi jo vam pripovedovala, saj jo vsi dobro poznate.

Mogočne stolpnice nam zapi-
rajo pogled nad našim mestom. Med stavbami pa vidimo lepo urejene grede. Pred obširnim prostorom, kjer sprejemamo visoke goste, ki si pridejo ogledat naše mesto, je zgrajen kulturni dom.

Naše rudarsko mesto ne bo zaostalo za drugimi, temveč se bo še naprej tako razvijalo.

ZOHAR DARINKA
6. b razred

KAJ BO NA OTROškEM IGRišČU...

- otroški bazen s toplo vodo;
- peskovniki;
- letalo, lokomotiva, kamion, in avtomobil;
- gugalnice vseh vrst, leseni konjički, vrtiljak in poseben vlak iz betonskih cevi;
- indijanska vasica s šotori, hišica in strelišče;
- leseni krokodil;
- mnogo klopi za otroke in odrasle;
- zelenice z angleško travo, lepimi drevmi in živo mejo;
- asfaltirane in peščene stezice;
- prostor za sanitarije;
- tuši in pipa s pitno vodo;
- nad vsem tem pa se bo vzpenjal raketni stolp.

Naše mesto - naše ogleдалo

Večkrat mi mamica pripoveduje zgodbe iz svoje mladosti. In takrat mi govori tudi o Velenju. Kakšno je bilo včasih Velenje? Nekaj hiš se je stiskalo pod starim gradom. Nekoliko bolj vstran pa je bil rudnik s lesenimi barakami, od koder so dan na dan prihajali umarani in neradovoljni rudarji. Kdor je dobil delo v rudniku, je mnogo delal, zaslužil pa je malo. Mnogo pa jih je bilo brez dela. Velenje takrat kljub svoji lepi okolici ni bilo lepo.

Danes pa je Velenje drugačno. Popolnoma je novo, le nekaj starih hiš nas spominja na stare čase. Tu je mnogo zanimivosti: da majhni grič je grad, ki je star okrog 600 let. V njem sedaj urejajo rudarski in etnografski muzej. Najbolj zanimivo pa je rudnik lignita, ki je najmodernejši na svetu.

Velenje obiskujejo mnogi turisti. V velenjskem jezeru je vikend naselje in restavracija. Podno cvetje in zelenice krasijo naše lepo novo mesto. Paka imam to lepo Velenje, saj preživljam v njem svojo mladost.

Žiga Lušica
2d razred

Pridni Velenjčani na otroškem igrišču

NAŠE LEPO MESTO

Nekoč je bilo jezero, katerega voda je odtekala. Ostalo je močvirje, v njem velikanska orjaška drevesa, ki jih je potem zakrila prst, pesek in lapor in iz tega je počasi zelo počasi nastajal premog... To je pripovedka, ki so jo in jo nam še danes pripovedujejo dedki in babice. Dedek se nerad spominja na svoje delo v rudniku in na trpljenje, ko je bilo treba opraviti vse delo z golimi rokami. In tudi babico stisne pri srcu, ko se spomni, kako je morala skopariti z vsem, da so lahko za silo shajali.

Danes, ko živimo v svetlih in sončnih stavbah, nas nehoti spomni na prejšnje dni, stari srednjeveški grad, ki mrko zre s hriba v cvetoče mesto. Ob vznožju pa ga oklepa obroč žalostnih sivih hiš, to je staro Velenje, prvo rudarsko naselje.

Oglejmo si (površno) navadni dan v juliju, dan, ko Velenje ni v prazničnem oblačilu, ampak vse v delovni vihtri.

Komaj se sonce prikaže izza Kozjaka, se začudi: »Kaj je le-to mogoče, da so že vstali? O, jutri jih bom že jaz prehitel!« A jih ni. Njega žarki se potem razprše po mestu z visokimi stolpniciami, med stanovanjske bloke vseh oblik in se love v steklu oken. Pogirajo se na zelenicah, poljubkujejo nežne rožice in se zapode po gladkih belih cestah. Medtem pa se že vračajo rudarji z nočne službe, na delo pa odidejo dopoldanski. Avtobusi drve v smeri Center—Rudniki, med njimi pa se prerivajo avtomobili turistov. Iz hiš pohite mame na živilski trg in v nove moderne trgovine, da se oskrbe z vsem potrebnim. Spotoma pa ne pozabijo tudi na razvedrilo. Ene kupijo vstopnice za gledališče, druge za kino. Potem odhite domov in prično pripravljati kosilo. Življenje se zato proti poldnevu malo umiri. Je pa takrat na jezeru, stadionu, v parku, na otroškem igrišču in na kotkalkišču večji živžav. Z jezera se sliši čofotanje, s stadiona pa glasni klic navijačev. To vpitje večkrat prevpije živžig sodnika, ki sopiha med mladinci, kateri se divje pode za žogo. Povsod najdemo vesele, nasmejane obraze otrok. Zakaj tudi ne bi bili, ko jim je pa vendar tako lepo v takšnem lepem in zdravem okolju.

Vse dopoldne in popoldne je zelo živahno na naših ulicah. Zvečer pa se mesto zopet počasi umiri. Ko se prižgejo raznobarne luči in zvoki glasbe preplavijo hotelski vrt ter se po ploščadi zavrtje prvi pari plesalcev, takrat se nam to skrivnostno mesto Velenje dokončno razkrije. Vidi se, da se kljub temu, da je Velenje še mlado, pravkar zrastle mesto na lignitu, pri nas odvija življenje res lepo.

Tema pokriva Saleško dolino in iz te teme se kot ena sama luč lepo vidi mesto Velenje. Pod njim pa se globoko pod zemljo premikajo črne kresnice in pridobivajo vedno bolj nedra zemlje in krhajo iz nje črn kamen, v katerem je skrita energija. Da pa pride ta energija do potrošnikov, je potrebnih tisoče kapljic znoja, iz katerih je vzkliko naše lepo mesto.

Podpečan Erna,
7. a razred

Velenje je eno najmodernejših mest v Jugoslaviji. S svojimi lepotami in s svojo težko zgodovino privablja v ta kos naše lepe slovenske zemlje mnogo turistov.

Turisti se mnogokrat napotijo k starejšim ljudem, ki so sami čutili težo zgodovine velenjskega rudarja, da jim vse to pripovedujejo. In ko primerjajo nekdanjega rudarja z današnjim, lahko vidijo, da so rudarji dosegli to kar imajo res z močno voljo in upom. Nekdaj so rudnik upravljali kapitalisti, ki so delavcem - rudarjem odbijali vsako možnost za napredni razvoj. Življenjski pogoji takratnega rudarja so bili neverjetni. Imeli so šestnajst urni delavnik s plačo, ki ni zadoščala za oskrbo družine. Zato so morali vsi rudarji, ki so prihajali domov izmučeni do onemoglosti, še delati na polju, da so si še s tem pomagali v življenjski stiski. Po delu so se utrujeni vračali v zaprašene in zatohle kočice, ki so bile neprimeren dom trpečih rudarjev in njihovih lačnih družin. Zaradi hudega pomanjkanja so rudarji že v zgodnjih letih umirali za tuberkulozo. Zato so ostajali nepreskrbljeni otroci v katerih je doraščal odpor proti neusmiljenim izkoriščevalcem. In ta odpor je vžgal v njih nepremagljivo moč, s katero so organizirali upore in revolucije, ki so prinesle rudarjem lepše življenje. Danes se naš rudnik mehanizira in rudarji se po osemurnem delavniku vračajo v svoja sončna in zračna stanovanja v blokih in stolpnicih, ki stoje med zelenicami in med cvetočimi parki. Po nekajurnem počitku pa imajo mnogo možnosti za razvedrilo s svojimi družinami. Lahko odidejo na sprehod v lepo zeleno mestno okolico, ali pa na jezero. Razvedrilo pa se lahko tudi v kulturnem domu, kinu, na nogometnem igrišču, v hotelu in še mnogokje drugje. Tudi mlade mamice so srečne, ker nimajo neprestanih skrbi za vsakdanji kruh in za obleke. Svoje otroke pa lahko pošiljajo v vrtec, kjer imajo otroci svoj drugi dom in kjer otroke tudi primerno umsko razvijajo in vzgajajo.

Tudi tujci so ponosni, ker so obiskali tako lepo in razvito mesto, ki je plod dolgoletnega trpljenja in boja rudarjev za lepo in pravično bodočnost. S svojim delom in trudom so delavci dosegli vse, po čemer so več stoletij tako iskreno hrepeneli.

Čas Bernarda 8. a
Osnovna šola
Gustava Siliha
Velenje

Selili se bomo. Kam? V Velenje. Dobili bomo stanovanje. Stanovanje! Nenadoma smo vsi pozabili na slabo voljo, ki je že dalj časa bila gost naše družine. Stanovanje nam je bilo pretesno, vlažno in kuhinja je imela okna na hodnik, tako da smo ves dan svetili. Mama je večkrat godrnjala, ker je daleč nosila vodo. Ker smo si bili na poti smo drug do drugega zadirčni in razdražljivi.

Danes je to za nas samo še daljni spomin. Tudi boleč ni več. Očka je dobil službo na rudniku in s tem tudi stanovanje v Velenju.

Pripeljala sem se s kamionom. Huda luknja je ostala za nami. Naenkrat sem začutila milejši

zrak. Kmalu se je dolina odprla in zagledala sem kraj, v katerem sem preživela zdaj že toliko lepih dni. Kamion je zavijal po vijugastih cestah. Spraševala sem se: »Pri kateri teh lepih hiš se bo le ustavil: stolpnici ali nebotičniku ali kakem drugem bloku?« Občudovala sem stavbe. Ena je lepša od druge in povsod sem želela, da bi bil ta moj novi dom. In glej čudo. Začutila sem - pripeljala sem se iz Blatnega dola. Tudi v mojem prejšnjem kraju so gradili nove bloke. Toda dolgo so stanovalci hodili do doma po razoranem blatu. Tu pa hiša, okrog pa že vse urejeno, na balkonih cvetje, okrog hiš cvetje, razkošje barv... Saj tu je večno pomlad!

Kmalu smo se ustavili pred petorčkom. Stanovanje je veliko, sončno, lepo. Vsi smo želeli, da je tudi pri nas tako lepo kot drugod in nasadili cvetje. Mama je sedaj večno dobre volje, mi otroci razposajeni, očka pa se lahko razkomoti, ko pride zmučen domov. Zdaj smo dobili še novo, lepo šolo, veselimo se počitnic, kotalkanja, plavanja, lepih izletov v prečudovito okolico. Kaj več si še res ne moremo želeli.

Kortnik Vikica,
8. A Gustava Siliha
Velenje

Živimo v novem, lepem rudarskem mestu Velenju. Ker je naše mesto novo, moramo paziti, da bo vedno lepo in čisto. Zato ne smemo hoditi po travi in trgati rože na rožnih gredah. Rožne grede morajo biti vedno lepo oplete. Dvorišča naj bodo vedno čista in pometena. Otroci ne smejo metati papirčkov po tleh. Paziti moramo na hiše in ne smemo pisati po zidovih. Stanovanja in stopnišča morajo biti prav tako čista, kot vse drugo. Da bo zunanost hiš še lepša moramo imeti na balkonih rože.

Vsi bomo ponosni na naše mesto če bo vedno čisto in olepšano z rožami.

Šoba Andrej
II. d. razred

Naše mesto je eno najmodernejših mest v Sloveniji. V mestu je mnogo parkov in nasadov. Mesto obiskuje mnogo ljudi iz naše države in iz drugih držav.

V našem mestu moramo paziti na red in čistočo. Po cestah in parkih ne smemo odmetavati papirja in drugih odpadkov, ker to kazni izgled mesta. Prav tako ne smemo hoditi po travi in trgati rož.

Mesto bo ostalo vedno lepo, če bomo skrbeli za čistočo.

Antleja Nada
2. a razred, Osnovna
šola Miha Pinjar-
Toledo, Velenje

Ni dolgo od tega, ko je Saleška dolina bila nezanimiva in znana le po nekaterih značilnostih iz starih časov.

To dolino je sekala tudi reka Paka, ki je ob vsakem večjem dežju prestopila bregove in tako dajala še bolj žalostno podobo doline. Ob Paki pa se je razprostiralo polje, na katerem je stala kakšna bajta ter nekaj slokih ne negovanih dreves.

V hišah, ki so bile mrke, kot da bi bile jezne na vse, so sta-

novali delavci - rudarji, ki so dan za dnem hodili po slabih cestah iz slabih stanovanj na delo v rudnik. Vsi pa so si želeli lepše življenje in svoje želje tudi uresničili.

Dolgo je mrgolelo na pustih travnikih mnogo mož, žena in otrok. Ustvarjali so to, kar danes že imamo. Vsi pa so stremeli za ciljem, ki jih je vzpodbujal in jim dajal poguma. Sad njihovega dela je bil kmalu lep in velik.

Iznad pustih travnikov in njiv so se pričele dvigati moderne stavbe, mimo katerih se danes vijejo gladke asfaltirane ceste, med zgradbami pa so posejane zelenice in cvetlični nasadi, tako da izgleda Velenje kot en sam cvetlični vrt.

V našem lepem Velenju imamo danes že vse, kar si lahko zamislimo v sodobnem mestu. Poleg vsega pa še nenehno gradimo in želimo, da bi ljudje v Velenju imeli vse, kar si sploh lahko ustvari moderen človek današnjega časa.

Velenje je danes znano kot eno najlepših mest in ga vse leto obiskujejo turisti iz tujih in domačih krajev, ki se ustavijo gotovo najprej v moderno urejenem hotelu, kjer jim vljudno postrežejo, nato jih pot popelje na ogled mimo trgovin z okusno aranžiranimi izložbami, obenem pa občudujejo moderne stavbe. Ob poletni vročini se lahko osvežijo v jezeru, katerega okolica je vabljiva in ustreže še tako izbranemu okusu.

Za šport nadarjeni se lahko ustavijo na stadionu ali kotalkališču, za večerno zabavo pa se lahko vsakdo ustavi v gledališču, kinu in podobnih zabaviščih.

Tisti pa, ki so ljubitelji narave, se lahko zatečejo v okolico našega mesta. Na velenjskem gradu si lahko ogledajo rudarski muzej in tako spoznajo razvojno pot rudarske vpenje.

Vsak obiskovalec Velenja odnese iz našega mesta lep vtis, saj Velenje s svojimi slikovitimi značilnostmi zadovolji vsakogar in vsak si želi v naše mlado mesto, ki je mesto sonca in zadovoljstva, ne pa mesto zadušljivih plinov industrije.

Orm Jožica
Osnovna šola Gusta-
va Siliha, Velenje

Nenadoma se ti izza griča prikaže mlado mesto Slovenije - Velenje.

Še nekaj sto metrov in že se pelješ mimo visokih stavb. Izstopiš iz avtomobila, ki bi bil v drugih takih mestih redkost tu pa je skoro vsakdanjost. Domačini, pridni Velenjčani, so že navajeni obiskov tujih državljanov, reporterjev in fotoreporterjev.

Visoke stavbe, vmes pa zelenice in nasadi rož! Na balkonih se bleščijo rože v ličnih lesenih ali kamnitih zabojčkih. Toda to še ni nič proti krasotam parka z dvema okrasnima bazenom, obilico rož in kotkalkiščem, ki spada med najlepše v državi. Med rožami, kot v pravilni modre in rumene svetilke! Slabih petsto metrov naprej so poslopja »Termoelektrarne in starega jaška ter Gorenja«, še tri kilometre dalje pa moderni Novi jašek z letno proizvodnjo 2.600.000 ton

(Nadaljevanje na 6. strani)

lignita. Desno od parka je moderni stadion, jezero s kopališčem in majhne enodružinske hišice - enojčki. Peljemo se mimo šole Miha Pintar - Toledo - zgrajena po severnem načinu. Zopet smo v centru. Čez regulirano rečico Pako, ki je rada poplavljala, sta dva mostova; vidimo kulturni dom s 400 sedeži, gibljivim odrom in snopi reflektorjev. Pred njim je velik prostor, na katerem sprejemajo Velenjčani državnike in delegacije. Na drugi strani ploščadi je uprava rudnika in nebotačnik. Tu je še hotel Paka in mnogo trgovin. Zabavišče »Delavski klub« s televizorjem skrbi za zabavo pridnih velenjskih rudarjev. V knjižnici Delavske univerze si ljubitelji izposojajo knjige v slovensčini in srbohrvaščini.

Na drugi strani hotela, pod gradom, se stiska stari trg, v katerem zdaj ferijalci urejajo svoj dom. Malo dalje je Stara vas, najstarejše naselje Velenja.

Kot epilog naj povem še to, da so Velenjčani večino objektov (park, center, stadion, jezero, igrišča itd.) zgradili s prostovoljnimi delom.

Planko
7. c, Osnovna šola
Miha Pintar-Toledo
Velenje

Nашe Velenje je postalo lepo, novo in čisto mesto. Pridne roke naših staršev so dosti pripomogle s svojim prostovoljnim delom, da se je nekdanje staro Velenje tako spremenilo.

Dolžnost nas otrok je, da tudi mi skrbimo, da bo ostalo naše naselje vedno čisto in zasajeno z rožami. Ne smemo tekati po zelenicah, trgati cvetlice, katere so bile s trudom zasajene in ne razmetavati raznih odpadkov po tleh. Vsako hišo naj krasi cvetje, kajti vsak tujec, ki pride k nam se rad ozre po njem.

Tudi mi otroci bomo skušali paziti in še nadalje skrbeti za naše mlado mesto.

Jevševar Igor
2. a razred, Osnovna
šola Miha Pintar-
Toledo, Velenje

ALI LAHKO UPAMO ...!

Tri desetletja že živim v Velenju in pred očmi mi je še jasna slika celega obdobja ko se je ta — nekoč — trg, razvil v izredno lepo, čisto moderno novo mesto, katerega nam vsakdo zavida. Turisti se navdušujejo nad lepim velenjskim pejzažem, okusnimi trgovinami, prijetnim hotelom in še ugodnejšim delavskim klubom.

Vse to je res lepo in prav toda ko se kak turist pripelje po modernizirani cesti iz Celja in zavije levo v staro Velenje, ga preseneti po nekaj metrih cesta, kakršno zasledimo danes le še na cestah, ki so za naše gospodarstvo manj pomembne — Celjska cesta — glavna »ulica« starega Velenja, ki pa je v nemogočem stanju. Vsak od stotine avtomobilov in ostalih vozil dviga nevzdržen prah, ki vdira v vsak kotiček stanovanja, sila h kašlju in onesnažuje zeleni občestni pas.

Celjske ceste se poslužujejo vozila in avtobusi vseh velenj-

Ali že veste?

... da je do konca drugega tedna prostovoljnega dela delalo 3116 prostovoljcev ...

... da smo sedaj opravili 9448 prostovoljnih ur ...

... da je vrednost teh del nekaj nad 3 milijone dinarjev ...

... da so se do sedaj najbolj izkazali prostovoljci iz podjetij »Gorenje«, RLV, RŠC, »Chrommetal« ...

... da gospodinjje prav nič ne zaostajajo v udeležbo na prostovoljnem delu ...

... da so lepo začeli s prostovoljnim delom tudi šolarji in prosvetni delavci ...

... da zasledimo v Velenju še veliko takih, ki čakajo na izgotovljeno igrišče ...

... da se še najdejo ljudje, ki se posmehujejo prostovoljcem, ki pridno prihajajo na delovišče ...

... da je skupina rudarjev 10. junija pri izkopih tako pridno delala, da je presegla gradbeno normo za več kot 40 odstotkov ...

... da so se učenci rudarske šole že pred masovno akcijo vključili v prostovoljno delo na otroškem igrišču in tudi sedaj pridno

prahajajo ...

... da je med vodilnim kadrom gospodarskih organizacij in ustanov v Velenju naredil največ prostovoljnih ur tov. Žgank ...

... da med udeleženci že srečamo železničarje ...

... da poštarji in trgovci še vedno sramežljivo prihajajo na prostovoljno delo ...

... da še vedno nekaj družin, ki so se v zadnjem času priselile v Velenje vedri in z nezanimanjem spremlja prostovoljno delo.

... da bo otroško igrišče, ki bo v razvedrilo našim otrokom in v ponos nam vsem, predano svojemu namenu za rudarski praznik — 3. julij ...

... da bomo skupno z otroškim igriščem do 3. julija izgotovili tudi kotalkališče in uredili okolico šole ...

... da so težja dela že skoraj za nami in so predvidena odslej v glavnem lažja dela ...

... DA PA BOMO URESNIČILI VSE TE NALOGE JE POTREBNO, DA SE NAS DNEVNO ZBERE OKOLI 500 PROSTOVOLJCEV.

Paulika cad na useh udcika

Tako naši najmlajši, vsa čast jim. V otroških srečih veje radost in tudi ponosni so na urejeno Velenje, voljni so celo sami pomagati.

Pavliha je tudi napisal domačo nalogo, pravi da jo je napisal v imenu tistih odraslih velenjčanov, ki mislijo samo ohočno od tistega, kar je prav.

DOMAČA NALOGA

O Velenje - O Velenje

Velenje je naš ponos. Ne Velenje je preveč lepo, ni dobro za nas da je tako, ker moramo preveč paziti na to da je vedno urejeno in tudi tiste kišče za smeti, ki visijo po telegrafstangah so za to da potem lahko mečemo odpadni material kamor se pač nam ljubi in pa tudi tisti prometni znaki in rebraste ceste so zato da nam pomagajo ovirati promet in tudi gredice so nam v napoto kar pomeni, da jih praktično pozeptamo ter prav tako nam prav pridejo zelenice, da lahko potem delamo poti in tudi steze raznih dimenzij kakor so tudi poti po parkih zato da lahko tam odmetujemo razne stvari da so nam potem v ponos.

Imamo tudi balkone kjer lahko razstavljamo razno žensko dekoracijo kar se namreč kulture tiče!

Imeli smo tudi potres in se še danes vidi na velikem številu hiš da so bile iste poškodovane predvsem kar se praktično tiče šip in še posebej v kletnih prostorih katerih, pa radi tega ker, še bo potres ne kupimo drugih ker je tako eksterižno lepše in ker bi potem zopet bilo vse urejeno in bi zato morali biti zopet zelo ponosni, v nadalje pa če bi hoteli vedeti tudi turisti imamo tudi štacune in tržnice in tudi privatne trgovine in gostilne in še tudi hotel in ostale gostinske obrate in privatne puršen šanke z »negotincem« katerega tudi jaz pljem med pisanjem domače naloge in bom tudi najbrž dobil eno odlično številko pet

Pok

Veseli smo, da mislite tudi na nas

Mnogi so mislili, da tisti, ki delajo načrte novega Velenja, pozabljajo na nas najmlajše. Ze pred dobrim mesecem se je pričela delovna akcija. Zgradili naj bi otroško igrišče. Od začetka je prihajalo na delo malo ljudi in še to večinoma samo otroci. Vsi smo mislili, da tako potrebnega igrišča za nas, otroke ne bodo dogradili. Saj vsakdo ve, da se mi, otroci, v centru nimamo nikjer igrati.

V ponedeljek, 3. junija, je bil lep pogled na delovišče, kjer je bilo mnogo ljudi. Sedaj je delo v polnem teku in se bomo prav kmalu otroci veselili tega uspeha. Marsikdo je ponosen da lahko pomaga graditi. Najdejo pa se tudi takšni, ki jim je žal, da bi kakšno ulico prostega časa po-

rabili za to delo. Ali jim ne bo nekoč žal? Saj še mi otroci radi pomagamo pri delu kolikor pač moremo.

Vsem tistim, ki ste dali pobudo za gradnjo igrišča in vsem, ki gradite, smo hvaležni. V imenu vseh otrok vam obljubljam, da bomo znali ceniti vaš trud in prizadevanje.

Zičkar Lojze

»RUDAR«, glasilo delovnega kolektiva RLV — Urejuje uredniški odbor — Glavni urednik Jože Tekavec — Tehnični urednik Pavla Zargaj — Ostali člani: Franc Pristovšek, Alojz ing. Diaci, Marjan Šušteršič, Ivan Drev in Vinko Šmajš — Izhaja dvakrat mesečno — Tisk Caisopisnega podjetja »Celjski tisk« Celje — Cena 20 din

KADROVSKA KOMISIJA PRI CDS

Rudnika lignita Velenje, razpisuje

za šolsko leto 1963-64 posojila — štipendije za naslednje šole:

RUDARSKA FAKULTETA	dve posojili
STROJNA FAKULTETA	dve posojili
TŠŠ — STROJNI ODDELEK	dve posojili
TŠŠ — ELEKTRO ODDELEK	dve posojili

Prošnje sprejema kadrovska socialna služba RLV vključno do 30. junija 1963. — Prednost imajo sinovi borcev NOV in internirancev in sinovi članov kolektiva RLV.